

Л.М. Шевчук

КОНИК-СТРИБУНЕЦЬ

3 КЛАС

У чотирьох частинах

Частина IV

*Схвалено для використання у загальноосвітніх навчальних закладах комісією
з педагогіки та методики початкового навчання
Науково-методичної ради з питань освіти
Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України*

ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА — БОГДАН

УДК 075.2
ББК 74.я71Укр
Ш37

*Схвалено для використання у загальноосвітніх навчальних закладах
комісією з педагогіки та методики початкового навчання
Науково-методичної ради з питань освіти
Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України
(протокол №8 від 26.07.2012 р.)*

Шевчук Л.М.

Ш 37 Коник-стрибунець : навч. посіб. 3 кл : в 4 ч. Ч. 4. / Л. М. Шевчук. —
Тернопіль : Навчальна книга — Богдан, 2013. — 132 с. + 16 с. вкл.
ISBN 978-966-10-2949-0

“Коник-стрибунець” — четвертий із чотирьох навчальних посібників для розвитку читацьких умінь і навичок учнів 3-го класу.

Він містить тексти казок, вірші, загадки та прислів'я і призначений для індивідуальної, парної або групової роботи над літературним твором. Ретельно дібрані вправи і завдання різної складності допоможуть сформувати у третьокласників інтерес до читання, навички самостійного сприймання, розуміння тексту, критичного його осмислення, уміння висловлювати власну думку з приводу прочитаного, сприятимуть розвитку мовлення, мислення та реалізації творчих здібностей учнів.

УДК 075.2
ББК 74.202.5Укр

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути використана
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва*

Навчальне видання

ШЕВЧУК Лариса Миколаївна

КОНИК-СТРИБУНЕЦЬ

3 клас

В чотирьох частинах

Частина IV

Головний редактор *Богдан Будний*

Редактор *Любов Левчук*

Художник *Оксана Бурда*

Обкладинка *Володимира Басалиги*

Комп'ютерна верстка *Олени Захарійчук*

Підписано до друку 29.12.2012. Формат 70x100/16. Папір офсетний.
Гарнітура Прагматика. Умовн. друк. арк. 10,73. + 1,3 вкл. Умовн. фарбо-відб. 10,73. + 1,3 вкл.

Видавництво «Навчальна книга — Богдан»

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру видавців
ДК №370 від 21.03.2001 р.

Навчальна книга — Богдан, просп. С. Бандери, 34а, м.Тернопіль, 46002

Навчальна книга — Богдан, а/с 529, м.Тернопіль, 46008

тел./факс (0352) 43-00-46; 25-18-09

publishing@budny.te.ua, office@bohdan-books.com

www.bohdan-books.com

ISBN 978-966-10-2949-0

9 789661 029490

© Навчальна книга — Богдан, 2013

Прочитай вірш. Розфарбуй барвінок.

БАРВІНОК

Недавно ще гула метелиця,
іще лежить в низинах сніг,
а вже барвінку листя стелиться
зеленим килимом до ніг.
Воно під снігом і під кригою
всю зиму зелень берегло
і перше стрінуло з відлигою
весняне сонце і тепло.

Наталя Забіла

Прочитай оповідання. Обведи у тексті назви квітів.

ДОЩИКОВИЙ ЦВІТ

Скорочено

Весна стояла в сонці, мов у повені.

— Ми теж — наче сонечка! — похвалилися кульбабки. —
Бо ми жовті й променисті.

— Подумаєш! — обізвалися з клумби тюльпани. —
Наші квіти гарніші. Ми — як червоні чаші! І в кожній —
бджола або джміль.

— Ми глянули на світ і здивувалися, що в ньому стіль-
ки весни, — мовили низенькі братики. — Тому ми —
як здивовані очі!

— Я цвіту білими перлами, — забриніла на це конвалія.

— А я — блакитними вітрячками! — залепетав барвінок.

— А я граю на дзвінкій сурмі! — подав голос жовтий
нарцис.

— А я, — сказав на це дощик, — зацвіту парасольками!
Закрапав, і справді: на вулицях парасольки, на май-
данах парасольки — усе місто в парасольках, наче в ла-
патих яскравих квітках!

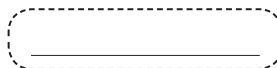
Зірка Мензатюк

Відгадай загадку. Відгадку запиши.

Цвіли все літо коло хати
золоточубі сонценята.
Та ось уранці де й поділись —
мов парашути, розлетілись.

Андрій Німенко

Прочитай оповідання.

КВІТИ

Був собі хлопчик, котрий мешкав у гарнім будинку,
що стояв посеред широких полів та луків. Як приходи-
ла весна й земля вкривалася чудовим килимом із квітів,
тоді в саду Йосипових родичів було так гарно! Та він не
цінив цю красу, глумився з квітів.

«Кому ці квіти потрібні?» — говорив не раз, брав пали-
цю і, махаючи нею, збивав голівки квітам.

Набігавшись, Йосип брав собі книжку, сідав під роже-
вий кущ і читав, що аж піт котився з чола; він хотів стати
дуже розумним.

Сидячи раз під кущем, він так зачитався, що не бачив,
як минув полудень. Йосип не зважив на те, що на землю
падали все гарячіші сонячні промені, а через те дужче

Прийшов Тарасик додому, а мама з бабусею порається біля плити й, не повертаючи голови, питає:

— Тарасику, тобі не важко було хліб нести?

— Ні, — каже Тарасик. — Мені гуси-лебеді допомогли.

— Як то? — дивується мама.

— А вони важку половинку буханця з'їли, а легеньку я сам додому приніс.

Прочитай вірш. Хто розповідає історію — хлопчик чи дівчинка? Запиши. _____

ГОСТИНЕЦЬ

На лузі, де сонце й птиці,

я нарву травички,

ще й водою із криниці

пригощу кроличку.

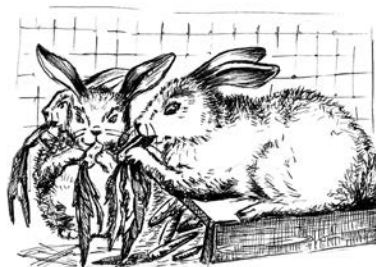
А смачненьку капустину

дам я кроленятам.

Усміхнуся:

— Вам гостинець

з поля від зайчати.

Роман Пінь

Прочитай оповідання. Знайди та обведи у тексті відповідь на питання: «Хто почастував Тарасика жменькою цукерок?»

ЩЕДРА КИШЕНЯ

Тітонька Леся почастувала Тарасика жменькою цукерок. Отих кругленьких, що їх горошком називають.

Хлопчик за гостинця подякував: і поклав його до кишені. А в кишенях — ви ж знаєте — завжди всього повно: там і цвяшки та гвинтики, і фантики-бантики, і гладенькі скельця, й кольорові камінчики. Та хіба тільки це! Кажуть, у доброго хазяїна кишеня без дна.

Так це чи не так — не знаю. Але в нашого Тарасика саме така кишеня й була. Незамінна кишеня — на все придатна. І солоденький горошок він усипав туди, не задумуючись. Та не знав тої миті Тарасик, що є в його кишені одна новина — дірка. Вчора він прихопив з полиці мамину пилочку для нігтів. То та капосна пилочка цю «новину» й зробила. Солоденький горошок у кишені спочатку замурзався, а тоді помаленьку-потихеньку в дірку й повипадав.

Одну горошину знайшла мураха. Почимчикувала до мурашника, привела родичів — і вони нею поласували.

Другу цукерку надибав равлик. З одного боку покуштував, з другого, кругом обійшов: ото несподіванка — з усіх боків солодка.

Ще одну цукерку сорока вгледіла. Вихопила її з трави: — Ти диви, яка смачна намистина! Вік звікувала — такої не траплялося.

Та й з'їла її, собі дивуючи.

Гусак стежкою чалапав.

лями, молодим зеленим колоссям. Пройде час, і в липні наллються ці колоски золотом, бо досягнуть у них добірні зернята. Ген-ген до обрію розкинулися неосяжні поля гречки, ячменю, вівса... Багато ж праці треба докласти людям, щоб виростити і зібрати добрий урожай!

На полях і городах квітне картопля, червоніють помідори, починають синіти баклажани, зав'язуються качани капусти, виросла морква.

У садках досягають вишні й аґрус, малина і смородина, шовковиця і персики, абрикоси... Це земля віддячує людям за їхню працю. Починається гаряча пора — жнива, а за ними і збирання овочів, фруктів. Ти можеш також допомогти дорослим у збиранні колосків, ягід, городини.

Надходить серпень. Розчервонілися яблука, груші, наливаються соком сливи й грона винограду. На городах збирають овочі: баклажани, моркву, буряки, картоплю, цибулю й часник.

Поважно лежать жовті гарбузи, хитають голівками соняшники. Південніше, де жаркіше і більше гріло сонце, гарно вродили кавуни і дині. Щедре літо на різні дарунки!

Алевтина Волкова

Прочитай вірш. Впиши пропущені слова (за необхідності використовуй довідку).

ДЗВОНИКИ

Задзвеніли _____ —
сині, лісові.
Засюрчали _____
у густій траві.

Зайченятка граються
в теплому вівсі.
У ставку плескаються
срібні карасі.
Вивільжина дудочка
зранку виграє.
А з грибка, як з блюдечка,
_____ воду п'є.

Емілія Саталкіна

Довідка: бабка, дзвоники, коники.

31 Прочитай діалог. Обведи олівцем зеленого кольору дарунки літа, червоного — осені.

ЛЮБЕ ЛІТЕЧКО

- Літо, любе літечко, дай мені суничок!
- Дам суничок в червні. Ти роси не бійся — в травах їх шукай.
- Літо, любе літечко, дай мені смородини, чорної й червоної, і малини дай.
- Дам тобі їх в липні. Прокидайся з сонечком — з кущиків зривай.
- Літо, любе літечко, дай мені бруснички і ожини дай.
- Дам тобі їх в серпні — тільки не лінуйся, в кошичок збирай.
- Літо, любе літечко, ягід барбарису й журавлини дай.
- Ані барбарису, ані журавлини я не можу дати. Це дари осінні. В осені й проси.

Борис Вовк

